

viste, at der var en Afgrund mellem Regeringens og Mindretallets Opfattelse af, hvad der i Tiden burde gøres.

Efter Mindretallets Anskuelse skulde Gældssaneringsforanstaltninger tilvejebringes paa Baggrund af en økonomisk Politik, som underbyggede Erhvervslivet og skabte den for billigere Penge nødvendige Kapitalrigelighed. Man maatte først og fremmest have lettet Landbrugets faste Skatter; dernæst burde der gennemføres en Smør- og Mælkeordning, som gav Landbruget Produktionspris og rimelig Avance paa Hjemmemarkedet, ligesom der burde træffes Foranstaltninger til at fremme Forbruget og Afsætningen.

Idet Mindretallet henviste til den af Regeringen gennemførte Lov om direkte Statstilskud til det mindre Landbrug (Lov Nr. 13 af 30. Januar 1937)*), pegede Mindretallet paa, at der, om der var Vilje, ogsaa nok var Vej frem til at afbøde Virkningerne af de Toldforanstaltninger, Udlandet har paalagt danske Landbrugsvarer — Told, som den danske Producent og ikke den fremmede Forbruger betaler.

Det frie Folkeparti stillede til 2. Behandling Ændringsforslag om at erstatte Lovforslagets Bestemmelser med det af Partiet forelagte Forslag om Ændringer i Loven om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld (se B. Nr. 11). Ændringsforslaget forkastedes med 66 Stemmer mod 4 (28 stemte hverken for eller imod). Partiets Medlemmer vilde derefter undlade at stemme, thi selv om Lovforslagets første Afsnit realiserede en Del af Det frie Folkepartis Ønsker, kunde det ikke tage Medansvar for Afsnittet om Rentetilskud, der formentlig betød det stik modsatte af Rentesækning.

Retsforbundet stemte imod Lovforslaget. Det, der tiltrængtes, var efter Partiets Mening en Sækning af Rente- og Driftsomkostninger, som kun var mulig ved en rationelt gennemført Grundskyld med Hensyntagen til Gæld og Afskaffelse af Varefordyrelse, men Lovforslaget tog kun Sigte paa at hjælpe de ringest stillede til at bære de paalagte uretfærdige Byrder og vilde saaledes blive »til Gavn for dem, som oppebærer den uretmæssige Gevinst«.

Det kommunistiske Parti betragtede Lovforslaget som ganske utilstrækkeligt, men vilde dog stemme for det, fordi Loven vilde virke som en øjeblikkelig Nødhjælp for Landbrugerne.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 63 Stemmer (Regeringspartierne og Kommunisterne) mod 20 (Det konservative Folkeparti og Retsforbundet). 25 Medlemmer (Venstre og Det frie Folkeparti) stemte hverken for eller imod.

*) Se Nr. 23 om Tillæg til Kornordningen.